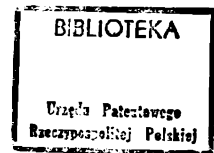

6 maja 1930 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Do 12 7/20

Nr 11617.

Kl. 76 c 25.

Otto Eifert
(Crimmitschau, Niemcy).

Ruchome łożysko do wrzecion.

Zgłoszono 11 lutego 1928 r.
Udzielono 4 lutego 1930 r.

Wynalazek dotyczy łożyska do wrzecion przy samoprząśnicach, w których łożyska te mogą poddawać się we wszystkich kierunkach i zaopatrzone są w smarowanie knotowe. Nowość wynalazku polega na tem, że płyta, w której osadzone są łożyska, ukształtowana jest jako zbiornik olejowy, a łożyska składają się z nieruchomo osadzonej części dolnej i luźno na kulistą powierzchnię tejże nasadzonej części górnej; knot ze smarem, owinięty około łożysk, wpuszczony jest również do skośnych szpar części górnych łożysk; ten zbiornik olejowy nakryty jest płytą, dającą się ustalać, t. j. regulować jej nacisk na górne części łożysk. Łożyska te nie mogą się obracać; otwór do wprowadzania o-

leju jest zatkany knotem; dolne części łożysk wypuszczają olej zbyteczny; płyta górna oraz górne części łożysk zaopatrzone są w powierzchnie kuliste. Zaletami tego łożyska szyjkowego są: stałe prawidłowe i wystarczające smarowanie i ustalanie panewek w każdym położeniu, wymaganem przez wrzeciona, wskutek czego panewki te przy dużej ilości obrotów wrzecion nie drgają.

Na rysunku przedstawiona jest forma wykonania wynalazku, mianowicie fig. 1 przedstawia widok boczny, częściowo w przekroju, fig. 2 — widok z góry, fig. 3 — przekrój poprzeczny, fig. 4 — 7 różne szczegóły.

Łożysko wrzeciona znajduje się w płyt-

cie *a*, uformowanej jako skrzynka tak, że płyta ta jest otwartym od góry zbiornikiem, zawierającym smar. W płycie *a* umocowane są dolne części *c* łożysk wrzecion *d*, a mianowicie w dnie *e* znajdują się otwory, w które części *c* są wkręcane, a od spodu ustalane są nakrętkami *f*. Część *c* posiada u góry powierzchnię kulistą i podtrzymuje górną część *g* łożyska, która wytoczona jest również kulisto. Kryza *h* części górnej *g* posiada dwa równoległe ścieżki, zapobiegające obracaniu się luźno nasadzonych części górnych *g* w skrzynce *i* (fig. 3). Aby umożliwić poddawanie się tych górnych części według położenia wrzecion powierzchnie *k* są nieco zaokrąglone. Górna powierzchnia *l* części *g* posiada kuliste zaokrąglenie o tym samym środku, co powierzchnia kulista części dolnej *c* i odpowiadająca tejże wklęsłość kulista części górnej *g*, jak to przedstawiono kropkowanymi kołami. Na powierzchnie *l* części górnych *g* nasadzona jest płyta górna *m*, posiadająca przy swych rozszerzonych otworach do wrzecion współśrodkowe z powierzchniami *l* wklęsłości kuliste *n*. W każdym położeniu górnych części *g* muszą zatem powierzchnie *l* stykać się z powierzchniami *n*. Pokrywa *m* połączona jest zapomocą śrub *o* ze skrzynką *a* w sposób umożliwiający nastawianie i ustalanie, przyczem około każdej śruby *o* znajduje się rurka *p*. Po zwolnieniu śrub *o* mogą części górne *g* nastawiać się samoczynnie dokładnie według nacisku wrzecion *d* i w położeniu tem można je ustalić przez przyciągnięcie nakrywy *m* zapomocą śrub *o*.

Części górne *g* zaopatrzone są we wcięcie, względnie szparę *q*, dochodzącą mniej więcej do środka, przez którą olej może wpływać do ich wnętrza. Około części górnych *g* nawinięty jest knot *r*, wchodzący w szpary *q* i zapewniający równomierny, nie nazbyt silny dopływ oleju. Celem na-

pełniania skrzynki *a* smarem przewidziany jest w płycie górnej otwór *r*, wytoczony od spodu, w który wchodzi od dołu główka czopka *t*; czopek ten przesuwa się w rurce *u* umieszczonej w skrzynce *a* i jest przez sprężynę *v* stale przyciskany do płyty *m*, zamykając w ten sposób otwór *s*. Przy wprowadzaniu smaru przyciska się czopek *t*.

Otwór *w* części dolnej *c* łożyska jest nie tylko większy, niż otwór części górnej *g*, który odpowiada średnicy wrzeciona, lecz ponadto rozszerza się stożkowato ku dołowi.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Ruchome łożysko do wrzecion, znamienne tem, że składa się z dwóch części (*c*, *g*), z których dolna (*c*) umocowana jest nieruchomo na płycie w formie skrzynki (*a*) i zaopatrzona w powierzchnię kulistą, na której nasadzona jest ruchomo część górna (*g*) swą kulistą wklęsłością.

2. Ruchome łożysko według zastrz. 1, znamienne tem, że płyta (*a*) ukształtowana jest jako zbiornik olejowy, w którym mieszczą się łożyska wrzecion, smar i wspólny knot (*r*) owinięty około łożysk (*g*), wpuszczony również do skośnych szpar (*q*) części górnych łożysk, zaś z płytą względnie zbiornikiem olejowym (*a*) połączona jest w sposób umożliwiający ustalenie i regulowanie płyta górna (*m*), zapomocą której wymienione części górne łożysk mogą być ustalane.

3. łożysko według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że ruchoma jego część górna (*g*) swojemi wypukłemi powierzchniami bocznemi (*h*) przytrzymywana jest bocznemi ściankami (*i*) zbiornika olejowego (*a*) i wskutek tego nie może się obracać.

4. łożysko według zastrz. 1 — 3, znamienne tem, że w rurce (*u*), osadzonej w zbiorniku olejowym (*a*), znajduje się prze-

suwalny, wyciskany sprężyną nazewnątrz czopek (*t*), którego główka przylega do płyty górnej (*m*), w której w tem miejscu znajduje się otwór.

5. Łożysko według zastrz. 1 — 4, znamiennie tem, że nieruchoma dolna część (*c*) łożyska posiada wewnątrz otwór stożkowaty.

6. Łożysko według zastrz. 1—5, zna-

mienne tem, że część górna (*g*) swą kulistą powierzchnią (*l*) przylega do kulistej wklęsłości (*n*) pokrywy (*m*), w której znajdują się otwory na wrzeciona.

Otto Eifert.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

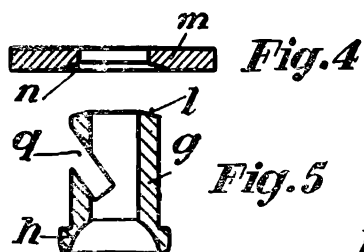
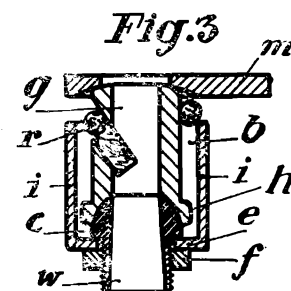
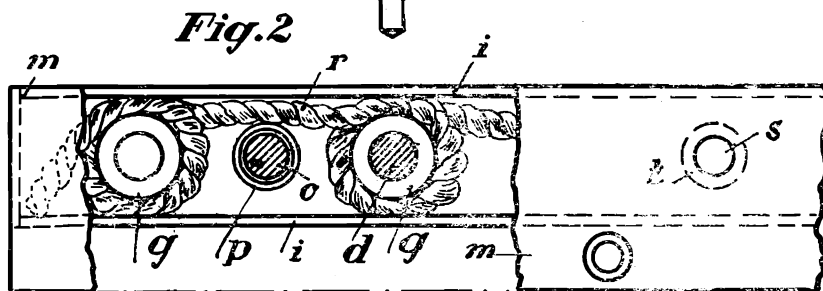
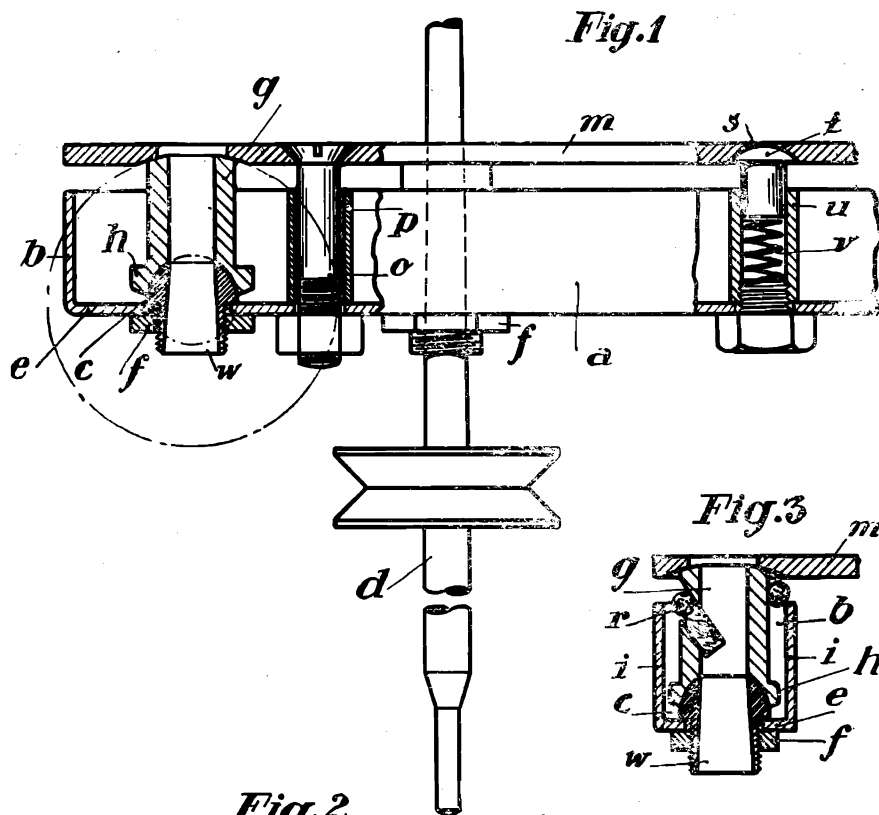

Fig.5

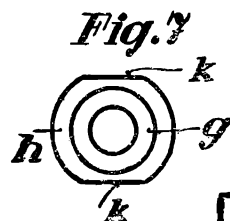

Fig.6

